

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

3/24

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč

Práce, oběť, láska

Letos 6. dubna 2024 uplynulo 50 let od smrti kardinála Štěpána Trochty.

Připomínáme si člověka, který nejenže trpěl ve vězeních dvou totalitních režimů, polovinu svého života prožil v pronásledování a v nesvobodě, ale především pokládal základy salesiánského díla u nás a obnovoval litoměřickou diecézi. Kardinál Trochta je strýc P. Josefa Trochty, který působil v Pardubicích v letech 2002–2017. Významnější jeho spojení s Pardubicemi však je, že Štěpán Trochta jako mladý a velmi schopný salesián po dokončení stavby domů v Ostravě a Praze-Kobylisích v roce 1939 dostal úkol, aby organizačně vedl stavbu domu v Pardubicích. Komunikoval s místní stavební firmou a architektem a podporoval místního P. Jana Vtípila. Dům a kostel byl v roce 1942 posvěcen a my tento původní objekt po generální rekonstrukci po více než 80 letech s vděčností nejen Štěpánu Trochtovi v neděli 26.5. 2024 slavnostně otevřeme. Trochtovo biskupské heslo v nadpisu článku nejen vystihuje jeho život, ale i to, o čem vlastně život je. Z lásky k Bohu a k lidem má vycházet naše vytrvalá činnost, která se neobejde bez obětí. Připojuji tři jeho citáty ilustrující slova v jeho hesle:

Práce: „Ani nejvšednější práce není bez významu pro život věčný, je-li konána s vírou a čistým úmyslem.“ *Oběť:* „Dělejte vše, co je ve vašich silách a modlete se.“

Láska: „Jedině Láska (Bůh), vládnoucí trvale a neomezeně lidským nitrem, má sílu uschnout je tak, aby nakonec láskou všechno přemáhalo.“

Salesiánská provincie připravila webovou stránku www.sdb.cz/trochta, kde jsou k dispozici zvukové a filmové dokumenty, odkazy na knihy a bohatá fotogalerie.

O této velké osobnosti církve u nás byla vydána také velmi pěkná brožura „Život a odkaz“, kterou najdete v kostelích pardubické farnosti.

• P. Jiří Caha, SDB

Májové pobožnosti

Pro každého z nás je měsíc květen příležitostí ujasnit si význam Panny Marie v životě víry a obnovit k ní svůj osobní vztah. Pomocí nám mohou být i společné krátké májové pobožnosti, které budou vždy po poledních a večerních mších sv. v kostele sv. Jana či sv. Bartoloměje.

Čtvrteční adorace

Každý čtvrtek od 19:00 do 20:30 bude otevřen kostel sv. Bartoloměje k adoraci před Nejsvětější svátostí. Cílem je nabídnout každému z nás možnost přijít si občas odpočinout do ticha kostela a pobýt s naším Pánem. Načerpat sílu, chválit ho za dobrodiní, uvědomit si jeho blízkost a svěřit mu své starosti.

Víkend pro děti z náboženství

O víkendu 17.-19. května se uskuteční výlet do Nového Města nad Metují pro děti ze 4.-5. třídy. Spát budou na místní faře. Cílem je prožít s dětmi více času a umožnit jim, aby se vzájemně více poznaly, skamarádily a třeba vytvořily základ pro případné další společenství. Doprovázet je bude P. Jan Uhlíř, manželé Kuhnovi a snad i někdo z mládeže. Děti můžete přihlásit do 12. května u **P. Jana Uhlíře** e-mailem na adrese uhlir.jan@dihk.cz.

Otevření salesiánského centra

Důležitou a radostnou událostí naší farnosti a salesiánské komunity je slavnostní znovutevření salesiánského centra a kostela sv. Václava v neděli 26. května. Oslavy začnou mší sv. v 10:30, kterou bude celebrovat pan biskup Jan Vokál a bude ji přenášet i TV NOE. V poledne provinciál salesiánů P. Martin Hobza slavnostně otevře opravený dům a po obědě bude následovat bohatý program až do večera. Více informací se dočtete na str. 5.

Slavnost Božího Těla

V neděli 2. června se bude konat v kostele sv. Bartoloměje slavnostní bohoslužba, na kterou naváže průvod s Nejsvětější svátostí a modlitba za naše město na Pernštýnském náměstí.

Bylo by hezké, kdyby se mše sv. zúčastnily i děti, které letos přistoupí k prvnímu sv. přijímání a malé děti, které chtějí ozdobit cestu průvodu květinovými lístky. Rodiče těchto dětí ať se předem přihlásí u **Marty Kohoutkové** (tel.: 777 086 716), která jim sdělí bližší informace. Průvod bude zakončen v klášterním kostele. Mše sv. v klášteře bude posunuta na 10:30.

První svaté přijímání

Na přijetí svátosti smíření a eucharistie se letos připravuje 22 dětí. Vzhledem k tomu, že většina přichází na bohoslužby do klášterního kostela, uskuteční se slavnost přijetí prvního sv. přijímání právě v tomto kostele v neděli 9. června v 10:00. Přijetí jakékoliv svátosti je slavností a radostí pro celou církev.

Proto, i když nebudete osobně přítomni, poděkujte Pánu za tyto děti a jejich rodiče a v modlitbě jim vyprošujte celoživotní radostnou víru v blízkost Pána ve svátostech. O přípravě dětí se více dočtete na str. 18.

Oslava životních jubileí kněží

Tři z nás kněží si v těchto měsících připomínáme kulatá výročí svého narození. Biskup Josef 75 let (18.4.), otec Piotr 40 let (31.5.) a otec Jan 50 let (17.7.). Proto jsme se rozhodli vás pozvat na společnou oslavu v pátek 21. června. Rádi bychom s vámi za dar života poděkovali při mši sv. v 18:00 v kostele sv. Bartoloměje a pak poseděli u dobrého jídla a pití na farní zahradě. Pokud nebudete moci přijít, budeme vděčni i za vaši soukromou modlitbu.

Příprava na biřmování

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje každé dva roky. Proto prosím případné zájemce o tuto svátost, aby se do 15. června přihlásili na e-mail uhlir.jan@dihk.cz. Pokud bude dostatečný zájem, bude od září zahájena příprava na biřmování. V opačném případě se o jeden rok odloží.

Kněžská svěcení

Pro naši diecézi budou letos v sobotu 25. května při mši sv. v 10:00 v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové vysvěceni dva kněží: Michal Šramko, který pochází ze Slovenska a jako jáhen působí nyní v Kutné Hoře a Jan Pecháček z farnosti Dolní Libchavy působící v Náchodě. Vzpomeňme na oba v modlitbě.

Volby do Evropského parlamentu

Možná vám přijde zvláštní vám ve Farním zpravodaji připomínat tuto událost. Ale opravdový křesťan vnímá zodpovědnost za Bohem svěřený svět a společnost, ve které žije. Proto je nezbytné tuto zodpovědnost přijmout a podle svého nejlepšího svědomí a poznání se do utváření evropského společenství zapojit, třeba aktivní účastí ve volbách. Konají se 7.-8. června 2024.

Pouť do Říma – předběžná informace

V rámci Svatého roku 2025 jsme se rozhodli uspořádat farní pouť do Říma. Jednalo by se o cestu autobusem, abychom se cestou mohli zastavit i v Sieně, Assisi, v Grecciu, v Loretu či Subiacu.

Jednalo by se o dva noční přejezdy a 7 nocí se snídaní. V samotném Římě bychom byli ubytováni 5 nocí na Velehradě, v českém poutním domě nedaleko Vatikánu. Cenu ještě neznáme, ale jednalo by se o cca 15 tis. Kč. Protože bude nutné zaplatit na ubytování zálohu, sděluji vám předběžně tuto informaci, abyste si vše mohli promyslet. V příštím Zpravodaji podáme podrobnější informace, včetně způsobu přihlášení. Farní pouť se uskuteční 8.-17. května 2025.

Beseda o práci ukrajinské charity

Ve čtvrtek 16. května v 17:30 v kostele sv. Bartoloměje proběhne beseda s otcem Ihořem Kozankevičem, knězem a ředitelem charity sambirsko-drohobičské eparchie. Tématem bude práce ukrajinských pracovníků charity nejen v souvislosti s ruskou agresí, ale i dlouhodobá spolupráce s místní pardubickou Charitou. Na besedu naváže modlitba za Ukrajinu a za lidi pomáhající potřebným.

Strípky historie salesiánského domu

K příležitosti otevření salesiánského domu připravujeme přehled historie od počátků v 30. letech až do jeho předání salesiánům v r. 1991 (včetně období totality, jazykové školy...). Pokud by někdo měl fotografii, věc nebo vzpomínku k tomuto období, o kterou by byl ochoten se podělit, kontaktujte, prosím, co nejdříve otce Václava (cune@centrum.cz, 731 600 070).

• P. Jan Uhlíř

Přijď, Duchu svatý.

Ty, který probouzíš nové jazyky a vkládáš nám do úst slova života, chraň nás, abychom se nestali muzejní církví, která je krásná, ale nemá, s velkou minulostí a malou budoucností. Přijď mezi nás, abychom se v synodální zkušenosti nenechali přemoci zklamáním, nerozředili proroctví, abychom všechno nezredukovali na neplodné diskuse. Přijď, Svatý Duchu lásky, otevři naše srdce, abychom naslouchali. Přijď, Duchu svatosti, obnov svatý lid věrný Bohu. Přijď, Duchu Stvořiteli, a obnov tvář země.

Papež František, před zahájením synodálního procesu (říjen 2021)

Aktuálně

Pastorační rada

Ve čtvrtek 25. dubna se sešla pastorační rada farnosti (dále jen PR). Diskutovala problematiku, která byla předem dána programem zveřejněným na stránkách farnosti. (1) V prvním bodě se věnovala zhodnocení Velikonoc v kostelech naší farnosti. Všechny reakce byly vesměs pozitivní a to i včetně nové nabídky v klášterním kostele.

Členové PR především ocenili zapojení široké skupiny rodin, které nejsou jinak ve farnosti angažovány. (2) Dále se PR věnovala diskuzi nad Rokem modlitby.

Zazněly 3 důležité pohledy a podněty:

1. udělat aktivitu, která propojí celou farnost a připojit se bude moci kdokoliv (např. modlitba za ulice),

2. zaměřit se na vzdělání – vysvětlit, co je modlitba a jaké jsou způsoby modlitby,

3. nedělat nové aktivity, spíše zviditelnit (zaktraktivnit) stávající (např. adorace).

V závěru I. Šislerová a T. Kučera přislíbili, že rozpracují první variantu, D. Špelda slíbil, že jim pomůže a navíc rozpracuje druhou variantu a předloží je na příští PR.

(3) PR se zamýšlela nad způsoby, jak by mohla zpracovat vizi naší farnosti. Dospěla k tomu, že je potřeba se v dané oblasti do vzdělávat (byla doporučena kniha J. Mallona Proměna farnosti) a tématu se bude od podzimu věnovat užší skupina.

(4) V dalším bodě se v PR diskutovalo nad tématem Jak se mohou dívky a ženy v našem místním společenství aktivně zapojovat do liturgie? Zazněla spousta zajímavých názorů a postojů. PR se shodla na tom, že se této otázce bude podrobněji věnovat na dalším setkání. (5) Salesiáni podrobně informovali o přípravách OteFESTu.

(6) V závěru PR informovali klíčoví aktéři naší farnosti (P. J. Uhlíř, Libor Wawrzacz, salesiáni, Charita, ekonomická rada farnosti) o nadcházejících akcích a o jejich činnosti. Příští PR proběhne ve čtvrtek 6. 6. od 19h na faře. Všichni jste srdečně zváni. Program budoucího setkání bude zveřejněn nejpozději týden dopředu na webových stránkách farnosti. Podrobný zápis o proběhlém setkání PR bude v brzké době zveřejněn rovněž na stránkách farnosti.

• Petr Kučera

„Šťastný je lid, který dovede oslavovat, chodí, Hospodine, v záři tvé tváře.“ aneb OteFEST za dveřmi!

Slovy žalmu 89 vás všechny ještě jednou srdečně zveme na slavnostní otevření Salesiánského centra Pardubice. V neděli 26. května začneme den mší svatou v zrekonstruovaném kostele sv. Václava, které bude předsedat královéhradecký biskup Jan Vokál. Kázání uslyšíte z úst salesiánského provinciála Martina Hobzy. Celou mši bude přenášet TV Noe. Kolem poledne slavnostně otevřeme hlavní vchod a pozveme vás na společný oběd. Na něj naváže bohatý festivalový program na hlavním pódiu a v dalších prostorách domu. Podrobnosti najdete i na webu salesianipardubice.cz/otefest. Těšíme se na vás, na vaše rodiny a přátele. Moc děkujeme také za všechny vaše dary v nedělní sbírce na vybavení našeho Centra. Ve farnostech Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice se vybralo celkem 28. 000 Kč. Děkujeme!

• Marie Benáková

Otevíráme zrekonstruované Salesiánské centrum Pardubice:
zázemí pro mladé lidi, prostor pro dobrovolnické a dobročinné
(nejen) křesťanské aktivity.

POJĎTE A UVIDÍTE

Buďte u toho s námi!

26. května 2024

10:30

„Já jsem s vámi“

první mše svatá
v rekonstruovaném kostele
sv. Václava

12:45

„Dobrou chuť“

oběd, pivo, káva, limonáda,...

12:00

**„Otevíráme
dveře mladým“**

slavnostní otevření
u hlavního vstupu do Centra

14:00

**„Slavíme pořádně,
prostě FEST!“**

HLAVNÍ PÓDIUM

14:00

„Teorie salesiánského třesku“

pokus o vtípnou scénku

14:15

„Mládí mají talent!“

tři taneční vystoupení

16:00

Scholička

+ naši malí zpěváci

16:20

Bubeníci & přátelé

co se stane, když bubeník potká
popelnici, tyč, pokličku nebo igeliták?

17:00

Touch of Gospel

vystoupení plzeňské gospelové skupiny

18:15

Bubeníci & přátelé

soubor ze ZUŠ Popelka Praha

18:30

Pavel Helan

koncert vlídného písničkáře

DOPROVODNÝ PROGRAM

15:15

„I Don Bosco čaroval“

kouzelnické představení nejen pro děti

15:15

„Já se v tom nevyznám...“

přednáška ředitele TV Noe Leoše Ryšky
o mediálním světě

16:30

„Mistře, kde bydlíš?“

chvály v kostele s kapelou Dotek
/možnost duchovního rozhovoru

16:30

„Mé nejlepší rozhodnutí“

beseda se salesiánskými
a misijními dobrovolníky

PRŮBĚŽNĚ

**naufukovací horolezecká věž
skákáci hrad | hra po domě
výstava o historii domu
komentované prohlídky
občerstvení | dětský kout
odpočinková zóna**

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST
ARCIDĚKANSTVÍ
PARDUBICE

Pardubické hudební jaro

– Mše sv. v kostele sv. Bartoloměje

Před rokem jsem touto dobou napsal článek do našeho Farního zpravodaje na téma Pardubické hudební jaro. Počínaje loňským ročníkem se tohoto tradičního hudebního festivalu stala součástí i slavnostní mše s profesionálním hudebním doprovodem a zajímavým pozvaným koncelebrantem.

V minulém roce tuto mši svatou spolusloužil a měl hlavní promluvu otec Max Kašparů a jejím hudebním rámcem byla Missa Brevis od Jacoba de Haana. V letošním roce 2024 bude „festivalová“ mše svatá 12. května v 9:00 hod., opět v chrámu sv. Bartoloměje.

Koncelebrovat a promluvu bude mít tentokrát český katolický teolog a vysokoškolský profesor otec Tomáš Petráček.

V rámci Roku české hudby 2024 vybrali dramaturgové Pardubického hudebního jara oslavnou „Lužanskou“ mši z pera Antonína Dvořáka. Tato mše patří k těm nejoblíbenějším a zároveň neoptimističtějším skladatelovým duchovním dílům. Pod taktovkou Tomáše Žídka, zástupce ředitele Konzervatoře Pardubice, ji společně provedou Vysokoškolský umělecký soubor Pardubice a smíšený pěvecký sbor Salvátor Chrudim. Na varhany je doprovodí Adam Suk, který patří mezi nejvýraznější talenty pardubické konzervatoře i mezi střeoevropskými mladými varhaníky.

Pevně věřím, že i letos bude slavnostní festivalová mše velkým hudebním i duchovním zážitkem, na který se můžeme již nyní těšit. Podobně to snad bude každé následující jaro, kdy tato nová tradice – volně přístupný „koncert a mše svatá“ – obohatí život naší farnosti i festivalové programy Pardubických hudebních jar.

Těším se, že se s mnohými z vás 12. května u sv. Bartoloměje uvidíme a vytvoříme našim hostům milou duchovní atmosféru.

• *Roman Línek, náměstek hejtmána Pardubického kraje pro kulturu a investice*

Připravujeme Noc Kostelů

Navázali jsme na minulé ročníky, oslovili jsme zkušené organizátory, pana Nejezchleba, Rohlíka a prof. Kuchvála a nováčky paní Tenkovou, Klemovou a manžele Kašparovi. Vše zaštitil P. Jan Uhlíř. Pracovní tým byl hotov a příprava začala.

Noc kostelů je oblíbenou akcí a zájem o ni stále roste. Jejím cílem je představit široké veřejnosti krásu kulturního a historického dědictví, které kostely představují. Během večera se konají koncerty, výstavy a další kulturní akce.

Velké oblibě se těší komentované prohlídky. Návštěvníci mohou navštívit sakristie, kostelní kůry a další prostory. Mohou se zamyslet nad vírou a náboženskými hodnotami, které symbolizují právě kostely.

Letošní 16. ročník Noci kostelů se bude konat v pátek 7. června 2024.

Pardubická farnost nabízí možnost návštěv v těchto kostelích:

- **Kostel sv. Bartoloměje**

18:00 Slavnostní bohoslužba spojená s modlitbou za město

19:00 Historie s hudbou

- *komentovaná prohlídka kostela spojená s hudebním vystoupením žáků ZUŠ Polabiny*

20:00 Nový oltář pro Bartoloměj

- *jedinečná možnost seznámení se s návrhem liturgické úpravy presbytáře od známého českého architekta Josefa Pleskota*

20:45 Varhanní koncert prof. Kuchvála

21:15 Prohlídka varhan s výkladem

22:00 Modlitba a zakončení večera

- **Kostel Zvěstování Panny Marie – Klášterní kostel**

18:00 Mládež v Lisabonu

- *světové setkání mládeže s papežem Františkem ve vzpomínkách a fotografiích*

19:00 Písně chval

- *hudební vystoupení mladých*

20:15 Historie kostela ve světle svíček

- **Kostel sv. Jana Křtitele**

19:00–22:00 Svíčkami osvětlený prostor, nabízí čas k přemýšlení, modlitbě, či k tichému rozhovoru

- **Kostel sv. Jiljí**

18:00–20:00 Prohlídka kostela, varhan a zvonice

- **Kostel sv. Jana Nepomuckého v Lánech na Důlku**

16:30–18:00 Historie a současnost života ve vesnickém kostele

Na vzniku Noci kostelů se podílela náhoda. V obyčejném, malém, rakouském kostele nechal kostelník při úklidu otevřené dveře do prostor kostela. Byl velmi mile překvapen, kolik lidí navštívilo tento kostel. Nápad byl na světě. Brzy se rozšířil po celém Rakousku a k nám do Čech, to byl jen kousek. Tradice otevření kostelů na jednu noc zůstala. Je to jedinečná možnost, jak poznat historickou a duchovní součást svého města, kraje, země, kterou tvoří kostely a chrámy. Přijďte se večer podívat.

A ať navštívíte jakýkoliv kostel, kostelíček, kapličku, kdekoliv ve městech i vesnicích, přejeme Vám krásně prožitý večer.

• *Marcela Klemová*

Oprava Bartoloměje může začít

Obnova pláště kostela sv. Bartoloměje se během dubna dostala po přípravných činnostech do další důležité fáze a to do fáze výběru dodavatele stavby. Vzhledem k tomu, že financování stavby bude pokryto z převážné části z veřejných zdrojů, bylo ve spolupráci s odborníky na zadávání veřejných zakázek připraveno výběrové řízení, které zajistí transparentní výběr dodavatele. Podmínky výběrového řízení by rovněž měly zaručit nezbytnou odbornost a kvalitu prováděných prací v souladu s požadavky na ochranu památkové hodnoty stavby. Během přípravy výběrového řízení obdržela farnost informaci o další podpoře ze strany Pardubického kraje. Rada Pardubického kraje na návrh náměstka hejtmána zodpovědného za investice a kulturu Romana Línka schválila podporu ve výši 950 tis. Kč v rámci Programu podpory kultury a památkové péče v Pardubickém kraji na rok 2024.

Celková částka, která je momentálně na opravu k dispozici, činí s prostředky z loňského roku téměř 3 mil. Kč. Povinná spoluúčast z vlastních zdrojů, tedy rozpočtu farnosti, bude dalších 190 tis. Kč. Letošní část oprav tak může zahrnovat nejen opravu západního štítu lodi kostela, ale také průčelí předsíně vč. restaurování vstupního portálu a umělecké výzdoby. V příštích měsících můžeme očekávat zahalení západního průčelí pod lešení a plachtu, s čímž budou také spojena dílčí provozní omezení podle postupu prací. Pravidelný pořad bohoslužeb bude zachován.

Oltář – malá, ale zásadní změna

Kostel sv. Bartoloměje patřil po nedělní bohoslužbě 28. 4. 2024 všem, kteří se chtěli dozvědět více o možné podobě zamýšlené liturgické úpravy. Přímo v místech uvažovaných změn totiž proběhla prezentace návrhu nového pevného oltáře a okolí uvedená spoluautorem z AP ateliéru Josefa Pleskota. Architekt Pleskot se ze zdravotních důvodů nemohl osobně zúčastnit, nicméně myšlenky vložené do návrhu zazněly v poutavém výkladu architekta Norberta Schmidta a byly názorně ilustrovány projekcí studie s vizualizací úpravy. Vysoká účast zájemců o prezentaci předčila očekávání a je povzbudivým dokladem, že je ve farnosti o toto téma zájem.

„Myšlenka nového oltářního ostrova je uvolnit presbytář a zároveň ho spojit s lodí. Vytvořit architektonickou sponu, a co je lepšího jako pojítko, než oltář. Oltář jako symbol Krista, jako centrum, jako ohnisko“, uvedl při prezentaci Norbert Schmidt a dodal: „Chceme prostor jemně posunout, respektovat genia loci – měkké, teplé pískovce a aktivovat nové centrum liturgie v tomto krásném kostele. Malá, drobná změna, ale v podstatě zásadní“.

Obnova místa, jehož současná podoba pochází z období velké rekonstrukce interiéru kostela v 90. letech dvacátého století, bude obsahovat nový pevný liturgický ostrov s oltářem z pískovcových bloků a další prvky vybavení v jednotném architektonickém duchu. Nedílnou součástí je důstojná úprava okolí náhrobku Vojtěcha z Pernštejna. Podstatou koncepce je vyrovnaní podlahy lodě a presbytáře na původní, nižší úroveň a vložení nového zvýšeného liturgického ostrova částečně vysunutého do lodi, čímž je podpořeno vtažení slavení liturgie do středu společenství věřících. Pečlivě zvolená poloha ostrova na rozhraní trojlodí a presbytáře a současná architektonická forma vnese do interiéru nový jednotící prvek respektující historické prostředí.

Po představení návrhu byla přítomnými hojně využita možnost položit dotaz. Otázky se dotýkaly praktických a uživatelských parametrů návrhu a také výtvarného a technického řešení. Z diskuze vzešla řada podnětů, které pomohou autorům návrh doladit.

Všem, kteří se chtějí k návrhu vrátit nebo neměli možnost se prezentace zúčastnit, je určena speciální webová stránka www.oltarprobartolomeje.cz. Na těchto stránkách, stejně jako na webu farnosti www.farnost-pardubice.cz, je umístěn odkaz na videozáznam prezentace a následné diskuze.

Realizace bude možná díky prostředkům shromážděným od individuálních dárců a sponzorů. Děkujeme všem, kteří využijí mimořádnou příležitost navázat na bohatou historii a přispějí k dalšímu rozvoji kostela formou finančního daru. Příspěvek lze prostřednictvím QR platby nebo platebním převodem na účet farnosti. Aktuální stav sbírky bude průběžně zveřejňován na webu oltarprobartolomeje.cz

V případě platby na účet bude dárcům nabídnuto vystavení potvrzení o daru pro uplatnění do daňového přiznání. Veškeré prostředky z této sbírky budou použity na realizaci obnovy místa pro slavení bohoslužeb a náhrobku Vojtěcha z Pernštejna. Případný přebytek bude věnován na záchranu výzdoby vnějšího pláště kostela sv. Bartoloměje, jehož oprava právě začíná. Platební údaje pro poskytnutí daru: číslo účtu je **1224496329/0800**, VS: **10**. V úvodu představení nového oltáře zazněl citát, který přirovnává tradici k člověku, který kráčí a má jednu nohu vpředu a druhou vzadu. Važme si hodnot minulosti a budme odvážní udělat krok dopředu. Pojďme „to krásné, co máme, trochu popostrčit dopředu“.

• *Za realizační výbor Lukáš Pavlík*

Význam oltáře (3. část)

Místo, na kterém stojíš, je půda svatá!

Dokonalé nebeské bohoslužbě vévodí oltář postavený před Boží tváří. Je zcela zahalený voňavým dýmem kadidla ze zlatých kadidelnic, které neustále drží v rukou andělé, nedílní účastníci rajske liturgie. Pro evangelistu Jana jde zcela jednoznačně o modlitby věřícího lidu. Tato symbolika má však mnohem starší původ. Každý dým souvisí zcela přirozeně s ohněm. Ušlechtilost kadidlového kouře tak vyvolává i představu ušlechtilého ohně... Pro starověké Izraelity putující pouští vyjadřoval oheň zcela zřejmě fascinaci Boží svatostí. Bůh sám se Mojžíšovi zjevuje právě takto. Oheň vydává světlo a teplo, základní předpoklad spokojeného lidského života. Tento druh ohně je však i zdrojem jistoty a bezpečí, protože onen keř, ze kterého Hospodin k Mojžíšovi na hoře Chorebu promluvil, sice "hořel, ale neshořel" (Gn 3,3-4). Samotná hora je v oné chvíli rovněž zahalena kouřem a ohněm, což však vzbuzuje u lidu úzkost.

Ti, kteří jsou očištěni, mohou přistoupit, protože tento "božský oheň" nemá spálit všechno okolo. Bůh sám ale není tím ohněm – lidskému chápání je však toto přirovnání blízké, protože nejlépe z lidských průměrů vyjadřuje, kým Bůh je a jak jedná. Oheň plane v srdci každého, kdo se snaží Boha milovat, prostupuje a sžírání toho, kdo pro něho horlí (srov. Sir 48,1). Tak jako oheň a dým doprovází jako znamení zjevení Boha, doprovází i ty, kteří jsou jeho posly. Je tedy zcela přirozené, že ohnivý a oblakový sloup doprovází jako znamení Boží přítomnosti i Stánek smlouvy putující s Izraelity pouští. Později bude dvojice těchto sloupů (nazývaná Jakín a Boáz, srov. 2 Par 3,17) zhotovených už z pozlaceného bronzu zdobit vstup do Šalamounova chrámu.

V každé synagoze jsou sloupy po stranách posvátného výklenku (aron-ha-kodeš) s uloženým svatým textem Tóry. Podobně i v křesťanském chrámu – dvojice mohutných sloupů ozdobí nejedno západní průčelí kostela jako znamení Boží přítomnosti. Nepřekvapí, že zápalný (ohnivý) a kadidlový oltář je i v samotném jeruzalémském chrámu v bezprostřední blízkosti velesvatyně.

V křesťanské symbolice se jako narážka na to objevuje dvojice sloupů u gotických a barokních svatostánků, tedy míst, kde je uchovávána eucharistická zásoba pro nemocné a umírající. Sloupy jsou srozumitelným symbolem; v blízkosti svatostánků či oltářů odkazují na spojení nebe a země v Kristu, který je pravým Bohem a pravým člověkem. Na některých oltářích jsou sloupy doplněny ještě o další – tentokrát sloupky spirálovitě stáčené (tordované), symbolický odkaz na Šalamounův chrám a na královu moudrost, vždyť na oltáři (eventuelně ve svatostánku) je přítomen Ten, který je "víc než Šalamoun" (Lk 11,31).

• *P. Radek Martinek*

O stavu varhan v kostele svatého Jiljí

Dobří lidé, ti z vás, kteří pravidelně navštěvují nedělní odpolední mše svaté v kostele sv. Jiljí v Pardubičkách, jistě zaregistrovali markantní změnu ve kvalitě zvuku, který můžete slyšet z místního kůru. Díky Bohu a vám, kteří jste ve veřejné sbírce přispěli, a za což jsme vám vděční, byla před vánočními svátky dokončena první fáze opravy tamních varhan, při které byl instalován repasovaný měch a nový regulátor přívodu tlaku vzduchu, díky čemuž je zvuk nástroje nyní mnohem vyrovnanější, chod kompresoru kultivovanější a varhaníka, kněze ani přítomné věřící akusticky neruší starý hlučný ventilátor. Zvuk varhan není ani v této chvíli křišťálově čistý, protože varhany stále trápí několik kazů, závad a nedostatků. Proto se plánuje druhá etapa opravy nástroje na kruchtě kostela sv. Jiljí. Nyní je zapotřebí ochránit nástroj před dřevokazným hmyzem, který nástroj poškozuje, opravit táhla sloužící k ovládání jednotlivých rejstříků, překlížit vzduchovody, vyčistit píšťaly a nástroj naladit; stále je obtížné na tyto varhany hrát, když se některé klávesy a pedály nevrací do původní polohy a tóny zůstávají znít i po uvolnění stisku kláves a pedálů. Odhadovaný rozpočet těchto oprav je 50 tisíc korun. Nejen já coby varhaník, ale i my všichni, kteří nástroj posloucháme při bohoslužbách, si budeme vážit, když na tuto opravu přispějete na účet farnosti **1224496329/0800**, v. s. 2 (nebo napsat varhany Jiljí).

V případě zájmu o podrobnosti stran technického stavu varhan vám rád vše představím a ukážu, a to o letošní Noci kostelů, případně po nedělní mši u sv. Jiljí.

• *Jakub Milski*

Poutní mše svatá v Dřenicích

Srdečně vás zveme na poutní mši svatou,

která bude sloužena za všechny živé a zemřelé občany naší vesničky.

Mše svatá bude sloužena v neděli 19. května 2024 v 13:30 u kapličky sv. Jana Nepomuckého v Dřenicích. Po mši svaté bude sloužena Májová pobožnost.

Koncert Kvintetky – kostel sv. Václava Mikulovice

Přijměte srdečné pozvání na vystoupení vokálního uskupení Kvintetky
dne 2. 6. 2024 v 17 hod. v kostele sv. Václava v Mikulovicích.

Uslyšíte spirituály a lidové a moderní písně za kytarového doprovodu Štěpána Buchara. Koncertem provede herečka a moderátorka ČRo Vltava Jana Trojanová.

Dobrovolné vstupné bude použito na potřeby kostela.

Kateřina Němcová za obec a farnost Mikulovice

CANTUS AMICI PARDUBICE

vás zve na jarní koncert duchovní hudby
v kostele sv. Bartoloměje dne 6. června 2024 od 18.00 hod.

V rámci Roku české hudby uslyšíte skladby A. Dvořáka:

Mše D–dur „Lužanská“, výběr z Biblických písní, výběr písní z cyklu V přírodě

Tento program sbor uvede i 7. 6. v poutním chrámu Panny Marie Pomocné na Chlumku u Luže od 18 hod.

Konference Aktivizace farností 2024

Přemýšlíte, jak „probudit“ vlažné farníky a jak oslovit své okolí? Načerpejte nové síly, naberte inspiraci, zapojte se!

Těmito věťami začíná upoutávka a pozvánka na konferenci Aktivizace života farností 2024, která se letos koná

28. května od 9:30 v Komunitním centru Matky Terezy v Praze – Háje

a na kterou jste všichni srdečně zváni. Témata jsou znovu velmi pestrá: např. Malá misie v severozápadních Čechách, Byla jednou jedna rodina... a jaká bude ta naše?, Stávat se tvůrci pokoje, Hosínské zvonění ...

Podmínkou účasti je závazná přihláška, kterou naleznete na našich farních webových stránkách v aktualitách.

Vloni jsem se této konferenci zúčastnila spolu s otcem Jendou, konala se v Olomouci v Arcibiskupském paláci. Byla jsem překvapena velkou účastí kněží a laiků ze všech koutů Čech a Moravy. Konference byla rozdělena na dvě části.

Dopoledne se o své zkušenosti s životem a fungováním svých farností podělilo 8 kněží z velmi různých farností. Jednalo se např. o farnost Valašské Klobouky, Skuteč, Místek, Liberec či Praha Chodov. Odpoledne měli přednášku P. Helmut Haug z farnosti Moritzkische Augsburg na téma Základy pastorační práce ve městě a Mons. Marek Forgáč ze Slovenska na téma Jak hořet a nevyhořet. Poslední částí bylo setkání v diskusních skupinkách na předem vybrané téma. Já jsem se zúčastnila workshopu na téma Pastorační práce různých stavů a věku.

Jak slibuje pozvánka, letos se můžeme těšit na převahu laiků mezi řečníky a důstojné zastoupení žen.

• Pavla Bednářová

Napsali jste

Poděkování paní Aničky Hofericové

Navazuji na rozhovor s paní Aničkou, uveřejněný v minulém čísle Zpravodaje s tím, že ve své skromnosti neřekla o svých dalších aktivitách po revoluci v r. 1989. Jako členka týmu s P. J. Kindermannem a manžely Matyášovými spoluzakládala družbu naší farnosti s farností sv. Konráda v Ausburgu a je činná dodnes. Po otevření západních hranic její velké nesobecké srdce, mysl a organizační schopnosti způsobily, že začala uskutečňovat autobusové zájezdy pro farníky na známá poutní místa. Díky obětavosti paní Aničky jsme mohli navštívit Mariazell, Ausburg, Lurdy přes Německo, Luxemburg, Francii, okusili jsme vody Atlantiku i Středozemního moře, Florencii, Řím, Medžugorje i válkou poničený Mostar. Již tehdy jsme s radostí oceňovali, že můžeme po 40 letech jezdit po Evropě a že vždy byl na zájezdech přítomen kněz, což u Čedokových zájezdů nebylo. A tak naše milá paní Aničko Hofericová, ještě jednou za vše moc děkujeme!

• Za poutníky Jana Čihulová

Vojtěch z Pernštejna

Jemné kvítečky trnky lemující cestu v rozsvíceném kostele, v presbytáři ozdobený náhrobní kámen – poslední místo odpočinku pana Vojtěcha z Pernštejna. Světlo svíček, které svým blikotajícím světlem přidává na záři jarnímu slunci deroucímu se do chladného kostela. Úsměvy, překvapení, nesmělé pohledy, slova chvály i obdivu ...

To všechno jsou vzpomínky na 17. března letošního roku, na den, kdy jsme vzpomínali na pardubického šlechtice pana Vojtěcha z Pernštejna, který zemřel před 490 lety velmi náhle. Místem jeho posledního odpočinku je hrobka, která se nachází v presbytáři kostela. Člověk chodí okolo některých věcí denně. Míjí je a neuvědomuje si jejich význam, historii, či důležitost. Tak to bylo i s hrobkou.

Spousta lidí o ní věděla, byla součástí kostelních prostor, ale jaksi pozapomenuta, bylo to takové „zapovězené“ území. Až nadšení pro historii našeho pana arciděkana Uhlíře bylo impulzem zapojit se do akce Rok Vojtěcha z Pernštejna, na které se podílel Úřad města Pardubic, Východočeské muzeum v Pardubicích, Klub přátel Pardubicka či Konzervatoř v Pardubicích. Cílem bylo seznámit návštěvníky z Pardubic i okolí s osobou šlechtice, který se společně s otcem a bratrem zasloužil o vybudování města, důležité součásti českého království.

Jaký byl Vojtěch z Pernštejna? Byl to člověk vzdělaný, politik a znalec práva. Měl rád umění, které podporoval. Dovedl předvídat, co bude správné pro rozvoj města i okolní území, a tak se mohlo rozvíjet rybníkářství, řemesla, pivovarnictví. Zároveň to byl člověk hluboce věřící s dávkou náboženské tolerance. Přestavěl zámek, vybudoval kostely. Jak poděkovat a důstojně si připomenout takového člověka? V kostele jsme se rozhodli uspořádat Zádušní mši svatou. Součástí oslav byla prohlídka presbytáře. Návštěvníci si tak mohli prohlédnout náhrobek a vzdát hold panu Vojtěchovi zapálením svíček okolo tohoto místa. K shlednutí byly i texty po stranách hrobky – původní latinské texty i jejich překlady, jejichž autorem je PhDr. Jiří Kotyk. Velký zájem lidí byl o samostatnou prohlídku, o přednášku PhDr. Kotyka a Ing. Frolíka, který se účastnil nedávného výzkumu hrobky.

Slavnosti v kostele zakončilo vystoupení žáků konzervatoře. Varhanní hudba, zpěv i trubková sóla se nesla krásnými, majestátnými prostory našeho kostela. A my, kteří jsme slavnost celého dne připravovali, ač unaveni, byli jsme spokojeni a šťastni. Jedna dáma mi druhý den napsala: „Včerejší slavnost byla nádherná, důstojná i vlídná, obohacující, takové jemné pohlázení pro duši. Vanutí Ducha svatého cítili určitě všichni.“ A já dodávám, že pan Vojtěch by byl určitě rád.

Pro ty, kteří slavnosti zmeškali, propásli, nebo nechtěli mezi tolik lidí, slibujeme, že se k historii Pernštejnů spojené s naším kostelem sv. Bartoloměje brzy vrátíme.

• *Marcela Klemová*

Pouť do Kutné Hory

Jedním slovem: vydařila se! Po všech stránkách: počasí jak na objednávku, bezvadná organizace s dodržáním časového rozvrhu, žádné prostoje a co zejména – úžasná vstřícnost a ochota otce Jana Uhlíře, který se staral o dobrou náladu a optimismus po celou dobu naší pouti. Rovněž naše „farní děvčata“ zvládla podání poledního občerstvení na jedničku, bez čekání a ještě obsluhovala s úsměvem.

Viděli jsme úžasné věci, sešli jsme se s ochotnými průvodci a dostali jsme velký prostor pro vnímání Boží přítomnosti pro každého z nás.

Je to pro nás velký náboj do příštích dnů.

Za všechny účastníky velké DÍKY a už teď se těším na pouť příští.

• *Dagmar Novotná*

Farní pouť do Kutné Hory

Na farní pouť do Kutné Hory jsme vyjeli od hlavního nádraží v Pardubicích v 7 hodin ráno dne 13. dubna 2024 za hezkého slunečného počasí. Zaplněny byly celkem dva autobusy, další účastníci jeli osobními auty.

Po příjezdu do Kutné Hory jsme se shromáždili v katedrále sv. Barbory, kde jsme vyslechli výklad otce Jana o historii tohoto chrámu.

Listina z 27. července 1388 je prvním dokladem o stavbě kostela. Výstavby se ujal Jan, syn Petra Parléře a roku 1403 se už v kostele mohlo křtít a pohřbívat. Stavba chrámu byla přerušena husitskými válkami. V 16. století provedl velké stavební změny Benedikt Ried. V době pobělohorské přicházejí jezuité (1626). Po zrušení jezuitského řádu (1773) chrám chátral. V roce 1877 se péče o chrám ujal muzejní a archeologický spolek Vocel, který se zasloužil mimo jiné i o osazení chrámu vitrážovými okny.

Po seznámení s historií jsme mohli vystoupat nahoru k varhanám a vyslechnout výklad pana varhaníka, a pak i na ochoz chrámu, kde byl úžasný výhled na město i okolí.

Poté jsme se prošli ke kostelu sv. Jakuba a účastnili jsme se mše svaté od 11 hodin.

Po mši svaté mohli zájemci vystoupat na věž kostela, která dosahuje výšky 85 m.

Kostel byl založen v letech 1333 až 1336 díky místním minciřům z Vlašského dvora, dnes je centrem farního společenství. Mezi 12. a 14. hodinou se podával na faře oběd (tradiční párek s chlebem). Ve 14 hodin jsme v kostele Matky Boží měli setkání s P. Vladislavem Brokešem, který v Pardubicích působil od r. 2001 pět let. Zajímavostí bylo, že se pouti zúčastnily i dvě dnes mladé paní, které tehdy o Vladislav v Pardubicích připravoval k 1. svatému přijímání.

Návštěva kostela byla zakončena krátkou mariánskou pobožností. Před 15. hodinou jsme přešli do Nových Dvůrů, kde jsme navštívili okouzlující kostel sv. Anny, který je po restaurování vyzdoben nádhernými malbami i štukováním. Zde jsme se po výkladu o historii kostela od místního farníka pomodlili a zazpívali mariánskou píseň. Naši poslední zastávkou byla obec Jakub, kde jsme navštívili jeden z nejstarších románských kostelů – kostel sv. Jakuba. Výklad o historii nám poskytl opět místní farník a návštěvu jsme zakončili chorálem Svatý Václave. Po osvěžení kávou a upečenými sladkostmi jsme po 17. hodině vyjeli k domovu. Tato pouť se krásně vydařila, k čemuž napomohlo slunečné počasí, ale i zjevná radost všech účastníků. Všichni jsme se cítili šťastně a velkou radost projevili i otec Jan při zpáteční cestě autobusem, kdy nazval naše farní společenství svou rodinou! Závěrem je třeba upřímně poděkovat všem, kteří se podíleli na organizaci této radostné pouti v čele s otcem Janem Uhlířem. Domnívám se, že mohu vyjádřit za všechny zúčastněné velký dík za prožitý nádherný den naplněný duchovní posilou, radostí a nadějí.

• Eva Jirásková

Ministrantský výlet na kolech

V pátek 12. dubna jsme vyjeli v rámci ministrantské schůzky spolu s Františkem Traxlerem na kolech kolem Pardubic směrem na Kunětickou horu. Počasí bylo hezké a tak jsme to využili, abychom mohli aktivně trávit svůj čas. Cestou zpátky jsme si dali zmrzlinu a pak jsme pokračovali cestou zpátky do Pardubic.

Pokud hledáš nové kamarády, máš dost volného času, který toužíš zaplnit příjemnými povinnostmi a zároveň i výlety a hrami, tak tě mezi námi rádi uvítáme. Každý pátek se scházíme na faře od 16 hodin, tak neváhej a přijď!

• P. Piotr Antkiewicz

Víkend 1. svatého přijímání s přespávačkou

V sobotu jsme se sešli všichni na faře ve 14:00.

Nejprve jsme si povídali o smyslu velikonočních svátků. Potom jsme se rozdělili do skupin. Každá skupinka měla na starost jednotlivé zastavení křížové cesty a natrénovala si scénku. Společně jsme vyrazili do parku Na Špici, kde každá skupinka zahrála svou část. Poté jsme šli na hřiště (byla velká zábava) a když se začalo stmívat, museli jsme se vrátit na faru, kde jsme měli večeři (šunku nebo sýr s rohlíkem a pomazánkou). Otec Jan nám řekl, že půjdeme do kostela a ještě předtím si každý na papírek napsal, za co děkuje a za co prosí. Když jsme přišli před kostel, všichni jsme si zapálili svíčku, poté jsme vešli dovnitř kostela a tam hrála hezká hudba. Bylo to nádherné, každý svoji svíčku položil na oltář vedle dvou velkých svíček a se svým lístečkem si klekl a řekl, co má napsaného (za co děkuje a za co prosí). Ale to nebylo vše, řekli nám, že pro nás mají večerní překvapení. Po adoraci jsme se vrátili na faru a připravili si spacáky na spaní. To překvapení bylo kino a popcorn. Druhý den ráno jsme ke snídani měli buchty a poté jsme si vše zabalili, vytvořili tablo s barvami ve tvaru vinné révy. Pomalu jsme se začali oblékat a vyrazili jsme na dětskou mši svatou do klášterního kostela, kde na nás čekali rodiče. Po mši jsme si vyzvedli spacáky a všechny věci z fary a odjeli domů.

Děkujeme Luce Žárské a panu faráři Jendovi za bezva organizaci.

Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové

23.3. jsme se všichni účastníci z pardubického vikariátu sešli na hlavním nádraží v Pardubicích v 7:50. Poté jsme jeli společně vlakem do Hradce Králové. Do budovy Filharmonie jsme se rozhodli jít pěšky, tam už na nás čekali organizátoři. Šli jsme si sednout do sálu a čekali jsme na program, který začal v 9:30. Mohli jsme vidět různé scénky, naslouchat svědectví a užít si hudební doprovod v podání Veky.

O půl dvanácté byla pauza na oběd a po obědě jsme se všichni přesunuli na své vybrané přednášky. Ty byly například na téma: LGBT a křesťanství, Postavili jsme pekárnu a školku ve Rwandě, Cesta beze strachu.

Po přednáškách jsme měli volný program a ve tři hodiny se konala závěrečná mše svatá v katedrále Svatého Ducha. Mše byla velmi krásná, byl plný kostel. O doprovod se postarala skupina Kachoni. Po mši svaté jsme šli na nádraží a jeli jsme zpátky do Pardubic.

• Anna Bednářová

Cesta Lesní mateřské školy sv. Františka

... a jak to jde dál?

Oblastní charita Pardubice buduje lesní školku. Již téměř rok pracujeme na povoleních, abychom od 1.9.2024 otevřeli mateřskou školu, která bude registrovanou církevní lesní mateřskou školou pod MŠMT, tedy bude splňovat požadavky a bude moci přijímat i předškolní děti. Kapacita školky je 15 dětí, tedy je vhodná i pro takové děti, které mají problém s větším kolektivem. Školka má základní zázemí ve 2 maringotkách, které jsou z velké části zrekonstruované, dále máme teepee, které jsme využívali celý rok, v zimě jsme v něm topili a zimu tak zvládli. Již nyní školku nepravidelně navštěvuje průměrně 10 dětí a my nabízíme každému, kdo si chce přijet třeba jen pohrát nebo si školku prohlédnout, aby nás navštívil. Čím více dětí, tím více radosti v lese.

Jak už jsem uvedla, školku budujeme již téměř celý rok. Stále je co dělat a my bychom chtěli poprosit každého, kdo má možnost nám s budováním pomoci, aby se nám ozval. Termíny plánovaných pracovních dní – vždy sobot – jsou: 4.5.; 18.5. a 1.6.2024. Uvítáme také pomoc materiální – potřebujeme dovybavit vnitřky, hodil by se např. větší počet palet, ze kterých se dá leccos vyrobit.

A kde školku najdete? Ve Svítkově, nedaleko zastávky busu č. 15 – Stadion. Pro bližší informace volejte či pište na č. 777 297 939. Těšíme se na vás a hlavně – na vaše děti.

• Veronika a Josef Dvořákoví.

Skromný pastýř šlechtného srdce

Základem společnosti, jak často slýcháváme, je rodina, v jejímž čele stojí otec (hlava) rodiny. Podobně je tomu tak i v církvi. Základem je farní společenství – farní rodina. V čele této farní rodiny je duchovní otec – kněz, který byl pro tento účel do farnosti ustanoven biskupem. A tak jak učíme své děti modlit se za své rodiče, tak je důležité prosit Pána Boha i za naše duchovní otce. Jistě každý z nás zná obsah modlitby „za kněze“, ve které krásnými prosbami a slovy upřímných díky nezapomínáme u našeho nebeského Otce za kněze prosit. Umíme však také prosit i za spásu kněžské duše, když je náš „pastýř“ povolán na věčnost?

Farnost Pardubice je největší farností v diecézi. Má to své výhody i nevýhody. Mezi výhody musíme počítat skutečnost, že jsme od nepaměti nebyli nikdy bez duchovního otce. A to je při dnešním úbytku počtu kněží velké požehnání. Mnozí duchovní otcové, kteří v naší farnosti působili, však již nejsou mezi námi... V několika číslech Farního zpravodaje se pokusíme na naše kněze zavzpomínat a svými modlitbami poděkovat za práci, kterou zde odvedli a na věčnosti byli spravedlivě odměněni. Jeden z těchto kněží byl **otec Antonín Kindermann – skromný pastýř šlechtného srdce**.

Otec Antonín se narodil 18. ledna 1933 v Jilemnici, na kněze byl vysvěcen 29. 6. 1974 v Praze. Od svého vysvěcení působil jako kaplan 14 let v Jilemnici, více než jeden rok v Lomnici nad Popelkou a od 1. srpna 1991 v Pardubicích. Z rozhodnutí Božího byl dne 26. 5. 1995 povolán na věčnost. Odchází uprostřed velkého pracovního nasazení v naší farnosti po pouhé týdenní náhlé hospitalizaci ve zdejší nemocnici. Jeho přítomnost na slavnosti „Dny chleba“, kterou pořádalo Město Pardubice a kam byl jako arciděkan farnosti Pardubice pozván, byla jeho poslední společenská povinnost. Velký mariánský ctitel odchází na konci měsíce Panny Marie do Boží náruče a posmutnělá farnost se slzami v očích tiše vyslovuje „Buď vůle Tvá“. V této době je v plném proudu velká rekonstrukce hlavního kostela sv. Bartoloměje, se kterou měl nemalé starosti.

Jeho pohřeb je proto dne 2. června 1995 vypraven z klášterního kostela Zvěstování Panny Marie, odkud je po církevních obřadech převezen dle svého přání na hřbitov do rodné Jilemnice. Velmi miloval vážnou hudbu, výborně zpíval. Občas přišel do zkoušek chrámového sboru, vzal si tenorový part a s radostí si s námi zazpíval. Jeho jemná, skromná a šlechtná povaha byla nepřehlédnutelná, i když naprosto neokázalá. Často jsem byla u něho u svátosti smíření a odcházela jsem s dojmem, jako by se chtěl omluvit, že dává pokání. Hříšník byl pro něho skutečným bratrem v Kristu. V den jeho pohřbu byli zde přítomni i farníci z přátelské farnosti sv. Konráda v Augsburgu i se svým duchovním otcem P. Karlem Maierem. Byli zde totiž na plánované týdenní návštěvě. A tak jsme s nimi společně prožívali hluboké přátelství i v těžkých chvílích a na společné mši svaté na Kunětické hoře jsme se modlili za spásu jeho duše.

Otec Antonín působil v Pardubicích necelé 4 roky, ale hloubka jeho víry nám příkladně pomohla v chápání a přijetí Boží vůle. Naši farnost vedl s velkým osobním nasazením, byl si vědom ohromné zodpovědnosti za své farníky.

Jeho homilie byly plné víry, cenných teologických znalostí, otcovských duchovních rad snoubencům i něžné lítosti s vírou ve shledání na věčnosti. Jeho šlechetná duše byla naprosto čitelná. Verš z jeho parte kopíruje jeho život: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha“ (Mt 5,8).

Za jeho krátké působení v naší farnosti, za všechny zprostředkované milosti a všechny udělené svátosti, které z jeho kněžské služby vyplývaly, v modlitbě voláme – DÍKY, PANE!!!

• Anna Hofericová

Projekt Naděje

Vážení farníci,

obracím se na vás s prosbou, zda nevíte o volných prostorech pro natáčení filmu v okolí Pardubic a Chrudimi.

Jmenuji se Dominika Olivová a společně s Barborou Metelkovou jsme vymyslely projekt Naděje. Jedná se o studentský film, který se zabývá duševním zdravím – jak jistě víte, duševních problémů stále přibývá, zejména u mladých lidí. Námětem je kniha *Co jsme si nikdy neřekli* od Yasmin Rahmanové. Jsme v kontaktu se samotnou autorkou knihy, která souhlasila se zpracováním díla do audiovizuální podoby. Hlavními tématy jsou deprese, sebepoškozování, úzkosti, sebevražedné myšlenky... Tento film je určen k promítání na ZŠ a SŠ v České republice. Žáci budou mít prostor pro diskuzi, dozví se, jak pomoci sobě i blízkému při psychických potížích a na koho se mají obracet. Naším cílem je ukázat studentům, že na jejich trápeních záleží. Že je důležité nebát se o svých vnitřních pocitech a problémech mluvit a říct si o pomoc, dokud není pozdě.

Děj:

Marie, Klára a Olívie jsou šestnáctileté dívky bojující s psychickými problémy a těžkými životními situacemi. Rozhodnou se, že jediným východiskem je smrt. Přihlásí se na stránky MementoMori, které je propojí za účelem společné sebevraždy. Navzdory tomu, že je dohromady svedly temné myšlenky, vznikne mezi nimi hluboké přátelství. Zjišťují, že jejich trápení by se dala vyřešit i jiným způsobem, ale hlavně – společně jsou silnější. Osud je ale krutý a MementoMori je nenechá odejít tak snadno...

Film se bude natáčet i v kostele svatého Bartoloměje. Natáčení bude probíhat od 16.7. do 25.7. Hledáme konkrétně tři byty/domy. Nejlépe 3kk.

Budeme moc vděčné za jakoukoli pomoc.

• Dominika a Barbora

Škola Noe

Strípky ze života školy Noe

Nominace na prestižní cenu

Máme radost, že náš pan učitel Líbal byl nominován na cenu Global Teacher Prize Czech Republic 2024. Tato cena náleží učitelům, kteří se snaží o komplexní rozvoj žáků, kladou důraz na osobnostní a sociální rozvoj, kooperativní výuku a diferenciaci ve výuce. Přemýšlí nad svou výukou, reflektují ji a hledají si další cesty ke svému učení. Podporují kolegy, podněcují a ovlivňují učitelskou komunitu. Držíme panu učiteli palce a přáli bychom si, aby ocenění získal.

Recitační soutěž

Již potřetí v řadě jsme se účastnili recitační soutěže Dětská scéna. Máme radost, že někteří naši žáci postoupili z okresního do krajského kola.

Proč projekty

Do výuky zařazujeme práci na projektech a jejich prezentaci. Žáci jsou tak při výuce aktivní, informace, které vyhledávají, si pak lépe pamatují, učí se, jak správně předat výsledky své práce ostatním.

Děláme radost ...

V rámci předmětu Křesťanská výchova osmáci realizují aktivity, které mohou ostatním udělat radost. Vařili například polévku pro lidi bez domova nebo sbírali v Polabinách odpadky v rámci akce Uklidíme Česko.

• Za školu Noe Markéta Chmelová

Mše svatá za Charitu

Prosebnou a děkovnou mši svatou za Oblastní charitu Pardubice, její pacienty, klienty a jejich blízké, za charitní pracovníky a jejich rodiny v kostele sv. Bartoloměje ve středu 24. 4. celebroidal otec arciděkan Jan Uhlíř, který po jejím skončení charitní pracovníky přivítal na milém přátelském setkání ve společenské místnosti v budově fary.

Seminář pro studenty "Chcete pracovat v sociálních službách!?"

Oblastní charita Pardubice organizovala ve spolupráci s Magistrátem města Pardubice, Praktickou školou Svítání a Univerzitou Pardubice druhý ročník interaktivního a zážitkového semináře s názvem „Chcete pracovat v sociálních službách!?“. V rámci komunitního plánování se do akce zapojily desítky poskytovatelů sociálních služeb, Magistrát města Pardubic, Pardubický kraj či Úřad práce.

Jak řekla Marie Hubálková: „Jsme moc rádi, že jsme opět mohli představit naši práci před mladými lidmi a těší mě, že absolventi zdravotnických a sociálních oborů k nám do Charity přicházejí nejen na stáže či brigády, ale stávají se našimi kolegyněmi a kolegy a vědomě přispívají svou každodenní prací ke společnému poslání.“

Přijďte na Charitu nejen na letní brigádu

Studenty sociálních a zdravotních oborů rádi přivítáme na (nejen) letní brigádě ve většině středisek. Pro terénní služby budete potřebovat řidičský průkaz, v ostatních střediscích se obejdete bez něj. Nabízíme vstřícný přístup, vlídný kolektiv, hodinovou mzdu 155 Kč. Zavolejte, stavte se, těšíme se na vás.

Jaroslav Havlík, DiS., metodik sociálních služeb, V Ráji 732, 530 02 Pardubice, jhavlik@charitapardubice.cz, 735 726 952.

Volná místa na Charitě

Aktuálně pardubická Charita vypisuje výběrové řízení na pozici Vedoucí / vedoucího pečovatelské služby Holice, hledá pracovnice / pracovníky v sociálních službách pro pečovatelskou službu, osobní asistenci a odlehčovací služby. Dále v Charitě hledají pracovníci či pracovníka na poloviční úvazek do skladu potravinové pomoci. Více informací na webu Charity v sekci Volná místa.

Krátce z Charity

Výtěžek Jarního tvoření, předvelikonoční komunitní akce v Dašicích pořádané s Koalicí nevládek Pardubicka, podpořil Domácí hospic Andělů strážných.

V Luži Charita slavnostně otevřela Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Cesta. Při této příležitosti přítomný radní Pardubického kraje Pavel Šotola předal ocenění za dlouholetou práci s romskou komunitou Dominice Košnarové a Ivanovi Červeňákovi.

Jarní Sběrka potravin, kterou Oblastní charita za pomoci dobrovolníků organizovala ve dvou pardubických a jednom lanškrounském obchodě, díky štědrosti dárců doplnila charitní sklad potravinové pomoci potřebným 1.563 kilogramy potravin a drogerie.

Charitní středisko, Rodinné a vzdělávací centrum Holoubek v Holicích oslavilo 13 let své existence. V současnosti nabízí mimo jiné rozvojové vzdělávání v programu RoRo 50+ určené ženám ve věku padesát a více let.

V květnu plánujeme návštěvu kolegů z partnerské Charity sambirsko-drohobyčské eparchie, do které pardubická Charita dlouhodobě vozí materiální humanitární pomoc nejen pro potřeby péče o vnitřní uprchlíky na Ukrajině.

Nové středisko v Dražkovicích, které poskytne důstojné zázemí pečovatelské službě, osobní asistenci a domácímu hospici je již před dokončením. Charita vyhlašuje výběrové řízení na dodavatele stavby 1. etapy Střediska sociálních služeb v Holicích. Oba projekty jsou spolufinancovány Evropskou unií.

Hledáme dobrovolníky ochotné pomoci s dlouhodobým doučováním dětí ze sociálně hendikepovaných rodin v péči Charity.

• Jan Lohynský

Výběrová řízení Charity

1. Diecézní charita Hradec Králové vyhlašuje výběrové řízení na obsazení místa

Ředitel/Ředitelka Oblastní charity Chrudim.

Strukturovaný životopis, motivační dopis, hlavní koncepční teze rozvoje OCH Chrudim (max 4 strany), příp. vyjádření duchovního správce pošlete do 16. 5. 2024 na adresu: Diecézní katolická charita, Velké náměstí 37/46, 500 01 Hradec Králové nebo mailem na: **dchhk@hk.caritas.cz**

Na obálku (nebo do předmětu mailu) napište: „Výběrové řízení“.

K osobnímu pohovoru, který je plánován na 22. 5. 2024, budou vybrané uchazečky a vybraní uchazeči pozváni telefonicky nebo e-mailem.

2. Oblastní charita Pardubice vyhlašuje výběrové řízení na obsazení místa

Vedoucí Pečovatelské služby Holice.

V případě zájmu kontaktujte pana **Jaroslava Havlíka, DiS.** na telefonu **775 296 952** nebo pište na **jhavlik@charitapardubice.cz**.

Rozhovor

Rozhovor s Václavem Metelkou

Pan Metelka je naším kostelníkem a dlouhý čas byl také zaměstnaný na faře jako kostelník/údržbář. Velmi aktivně vedl ministrantské schůzky, na které mnozí rádi vzpomínají.

Protože v květnu oslaví 80. narozeniny, poprosila jsem ho o rozhovor, v kterém se můžete dočíst jak prožíval víru v období komunismu, co ho vedlo k vedení ministrantů nebo, co všechno zahrnovaly opravy kostelů.

Jak jste prožíval víru v mládí?

Narodil jsem se v domě, kde dnes bydlíme. Mám ještě mladší sestru, se kterou jsem vyrůstal v harmonické křesťanské rodině. Později rodiče získali samostatný byt, který jsme ale dlouho neužívali. Dědeček byl velmi aktivní v Orlu, i můj otec. Později byl Orel zrušen, majetek zabaven včetně Orlovny, kde se kromě cvičení a plesů hrálo i loutkové divadlo pro širokou veřejnost.

V noci v únoru 1952, kdy jsem chodil do druhé třídy, tatínka zatkli a druhý den zatkli i maminku. Měli jsme jít do dětského domova, ale nakonec dovolili babičce a dědovi Metelkovým, aby si nás mohli vzít k sobě do rodinného domku, z kterého jsme se před nedávnem odstěhovali, kde bydlela babička s dědečkem a teta se strejdou. Rodičům veškerý majetek včetně bytu zabavili. Důvod: Protistátní činnost (šíření letáků) a tatínek byl ve velkém monstrprocesu odsouzen na 14 let ztráty svobody a zabavení majetku. Maminka dostala jen 1 rok za to, že tatínka neudala. Ze zdravotních důvodů ji ale pustili ještě před vypršením trestu. Do té doby nebyla žádná návštěva, tatínka jsme viděli až po roce.

Do jejich bytu jsme se nastěhovat nemohli, ten byl zabaven. Mamince nabídli bydlení v jedné místnosti v pohraničí. Nakonec jí povolili nastěhovat se k její mamince, do rodinného domku V Ráji, kde jsme měli společnou obývací kuchyň a jeden pokoj. V tomto bytě bydlela tedy má babička, teta, maminka, sestra, já a ještě o dost mladší sestřenice od další tety. Ve škole se situace změnila. Někteří spolužáci se se mnou z obavy nesměli stýkat, jiným to nevadilo. Na konci školní docházky jsem si dal přihlášku na střední školu. Náš pan ředitel mi doporučil přihlášku stáhnout a dát přihlášku na učební obor, na místo, kde budu mít naději, že mě přijmou. Přihláška na školu by totiž zůstala ležet ve škole a po ukončení přijímacích řízení by mi bylo oznámeno, že nejsem přijat a musel bych nastoupit do dolů. Nastoupil jsem tedy do učení u ČSD elektroúseku jako elektromontér, kde se otvíral nový obor. Když jsem byl druhý rok v učení (1960), tatínka na amnestii z vězení propustili. Po úmrtí mého dědečka Metelky zůstala babička Metelková sama v domku a tak nás vzala všechny k sobě. Po vyučení jsem už mohl nastoupit na večerní průmyslovou školu, obor silnoproudá elektrotechnika.

Musel jste jít také na vojnu?

Po absolvování druhého ročníku jsem žádal o odklad nástupu na vojnu, abych mohl dokončit školu. U odvodové komise jsem byl dotazován na různé věci a hned se přešlo na víru. Jediné, co jsem měl připravené, bylo: „nebojte se, co máte mluvit“. Nevím, co jsem jim říkal, jen si pamatuji, že jsem je dostal do úzkých, nevěděli, co říci, na vojnu mě ale stejně poslali. V té době šli na vojnu skoro všichni, pokud jen trochu chodili, byli jsme slabý ročník, ale odklad jsem nakonec dostal kvůli sádře na noze a mohl jsem dodělat potřebné školní roky. Kluci jako já jsme byli označeni jako nespolehliví, syn politického vězně, tito šli většinou k PTP. Se mnou si zahrál šotek a dostal jsem se k protivzdušné obraně státu. Na vojně byly vycházky velmi vzácné, vycházka 1x za měsíc byl mimořádný úspěch. Když už jsem se dostal ven, šel jsem do kostela, kde se nás potkalo několik vojáků z různých míst, dali jsme se do řeči a potom jsme se scházeli v jednom bytě. A tak jsem začal také ministrovat, ještě se při mši sv. používala latina. Celkem jsem byl za ten rok asi 4x. Po vojně jsem se oženil, známost jsme měli už před vojnou. Bydleli jsme u manželčiny rodičů na Pernštýnském náměstí hned vedle radnice. Tam se nám narodil syn Martin. Bydlení bylo velmi nevyhovující a tak jsme uvažovali o koupi nějakého domečku. Po dlouhém marném shánění a na doporučení mých rodičů jsme se rozhodli pro přístavbu na původním domečku, kde jsem se narodil.

Stavbu jsme prováděli většinou sami za vydatné pomoci rodičů a babičky. V roce 1970 jsme se i manželčinými rodiči přestěhovali a narodila se nám dcera Blanka.

Jakou cestou jste se dostal ke kostelníčení a co Vás v této službě naplňovalo?

Když v roce 1977 odcházely z domova důchodců řádové sestry, které se staraly o Kostelíček, hledal se nástupce. Já jsem tam s panem Seidlem pravidelně chodil ráno na mši sv. a četli jsme čtení, a tak jsem byl požádán o kostelníčení. Do té doby jsem neministroval a tak jsem začal. Začali jsme s manželkou starat o Kostelíček se vším, prádlo, úklid, zahrádka, výzdoba. Kostelník přichází první a poslední odchází z kostela.

Dlouho jste vedl tady u nás ministranty, co Vás k této službě vedlo?

Do kostela jsme chodili od mala, ale neministroval jsem, až během vojny jsem začal. V roce 1982, kdy se nám narodila dcera Maruška, byly dětské mše sv. v kostele sv. Jana, kam jsme s dětmi chodili. Když tam některé děti byly moc „čilé“, vzal jsem je ven, já už jsem byl po ranní mši sv. Postupně dětí bylo více, které se mnou chodily. Postupně jsem se začal starat o kluky, aby šli k oltáři, scházeli jsme se v sakristii před mší sv., něco jsme si pověděli a rozdělili služby. Po revoluci už to bylo možné i mimo sakristii a tak začaly schůzky a výlety. Při cykloputáku jsme spali na hambálkách, v márnici na hřbitově v Lázních Bělohrad a vysoké věži kostela ve Dvoře Králové. Velký dík patří mé manželce, která nesla břímě domova, když jsem byl na brigádách a na výletech.

Co je pro Vás z pohledu věřícího člověka v životě důležité?

Pevnost charakteru zakotvena ve víře, naději a lásce, život podle desatera.

Máte na zahrádce hrádek (na který jsem se sama chodila jako malá velmi často dívat), kdo ho postavil a jaká je jeho historie?

Tatínek po návratu z vězení v roce 1962 začal stavět na předzahrádce hrad podle vlastní fantazie, aby vykompenzoval všechny hrůzy věznění a vytvořil krásu podle svého cítění. Už ve vězení o tom snil.

Váš tatínek za komunismu opravoval pardubické kostely a Vy jste šel v jeho šlépějích. Povězte nám trochu více o této Vaší aktivitě.

Nejprve jsem s opravami kostelů jen vypomáhal. Postupně se práce na kostelech rozrůstaly. Bylo zapojeno hodně brigádníků. Také jsme začali opravovat elektriku v kostelích v okolí, kam byli přesunuti kaplani, kteří působili v Pardubicích. Kratonohy, Rohovládova Bělá, Dobřenice, Dvůr Králové n.L., Vápenný Podol. V roce 1976 jsem pokračoval ve škole a dodělal jsem zbylé roky průmyslovky – po tak dlouhé přestávce se změnila osnovy a já jsem musel dělat rozdílové zkoušky. Studium jsem ukončil maturitou. V roce 1992 jsem nastoupil jako kostelník + údržbář + kluk pro všechno na faru v Pardubicích. V té době probíhala velká oprava fary, klášterního kostela, kostelů sv. Jana a sv. Bartoloměje. Chci tímto poděkovat všem dobrovolníkům, kteří pomáhali. Bylo jich hodně.

• Za rozhovor děkuje Dominika Demlová

KALENDÁŘ AKCÍ | 5. – 31. 5.

ne	5.5.	Sbírka Na pronásledované křesťany
	7.-12.5.	Manželské Spolčo rodin na Vesmíru
st	8.5.	Setkání seniorů (14:30 - fara)
čt	9.5.	Adorace (19:00-20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
ne	12.5	Slavnostní mše sv. s kázáním P. Tomáše Petráčka, hudební doprovod v rámci Pardubického hudebního jara (9:00 – kostel sv. Bartoloměje)
čt	16.5.	Beseda o práci ukrajinské charity s otcem Ihorem Kozankevičem (17:30 – kostel sv. Bartoloměje)
		Adorace (19:00-20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
pá	17.5.	Úklid kostela (8:00 - kostel sv. Bartoloměje)
ne	19.5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého
		Sbírka Pastorační aktivity v diecézi
		Mše svatá v Medlešicích v 10:30 (Mikulovice nejsou)
		Poutní mše svatá a májová pobožnost (13:30 - Dřenice)
		Příprava na první svaté přijímání (15:00 - fara)
čt	23.5.	Adorace (19:00-20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
so	25.5.	Kněžské svěcení v Hradci Králové (10:00 - Katedrála Svatého Ducha)
ne	26.5	OteFEST - První mše svatá v rekonstruovaném kostele sv. Václava (10:30), slavnostní otevření Salesiánského centra (12:00), odpolední program (od 14:00)
út	28.5.	Konference Aktivizace farností v Praze (9:30 - Komunitní centrum Matky Terezy)
		Modlitba za národ (17:30 - kostel sv. Bartoloměje)
čt	30.5.	Slavnost Těla a Krve Páně
		Adorace (19:00-20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
pá	31.5.	Úklid kostela (8:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Poslední májová pobožnost (18:00 - klášterní kostel)

KALENDÁŘ AKCÍ | 1. – 21. 6.

so	1.6.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 - kostel sv. Jana Křtitele)
ne	2.6.	Slavnost Těla a Krve Páně + průvod (9:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Setkání mladých rodin (15:00 - fara)
		Koncert v Mikulovicích (17:00 - kostel sv. Václava)
st	5.6.	<i>Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 4</i>
čt	6.6.	Svátost smíření (14:00 - 16:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Koncert Cantus amici (18:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Pastorační rada (19:00 - fara)
		Adorace (19:30-20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
pá	7.6.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Noc kostelů
	7.-8.6.	Volby do Evropského parlamentu
so	8.6.	Svátost smíření pro rodiče a děti před 1. sv. přijímáním (9:00 - klášterní kostel)
ne	9.6.	První svaté přijímání (10:00 - klášterní kostel)
čt	13.6.	Adorace (19:00-20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
pá	14.6.	Úklid kostela (8:00 - kostel sv. Bartoloměje)
ne	16.6.	Sbírka – Charita
		<i>Vychází Zpravodaj farnosti č. 4</i>
pá	21.6.	Oslava životních jubileí kněží (18:00 - kostel sv. Bartoloměje + posezení na farní zahradě)

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice
instagram.com/Pardubicefarnost
